Régi versenytársak

ETÉLYTÁRS a ba-
i és a romándi ter-
kezet. Még az idén
n hirdették meg nyil-
versenyt, de a munká-
szellemében kezdték el.
k szavából legalább ezt
venni.

*

ENTÉS másolata még a
ellett fekszik, de a tar-
járásnál már tudják. A
sban elsőnek a bakony-
Összefogás Termelőszö-
jelentette, hogy befejez-
aszi árpa vetését és az
ászosok fejtrágyázásával
ek. 217 hold búzára, 50
sra és 100 hold őszi ár-
rták ki a serkentő határ-
ót.
zélgetéskor érezni is a
ból, hogy örülnek annak,
sők lettek.
t hittük, a romándiak
nek bennünket és rákap-
k — mondják.
óta így van ez. Ha az
szövetkezet előbb végez va-
n munkával, az biztos,
a másik munkával már
gedhet a második hellyel,
a vesztett fél megelőzi. A
iek most fórban vannak.
ről nem maradt egy ölnyi
tlan földjük sem, mindjárt
jelőkészítéssel kezdhetik. A
sok most a zab alá készí-
tik a földet, hogy mire megérke-
zik a vetőmag, elkészüljenek ve-
le. Akkor aztán a fogatokat és a
gépeket is erre a munkára irá-
nyítják.

Jól bevált módszerük van a pé-
terdieknek. Nem aprózzák el az
erejüket, hanem ha egy munkát
elkezdenek, azt gyorsan be is fe-
jezik.

A következő munka a cukorré-
pa talajelőkészítése. Jól megtrá-
gyázták a földet — azt mondja a
növénytermelési brigádvezető. —
Legalább annyi termésünk legyen,
mint tavaly volt. Hogy mennyi
volt tavaly, nem kellett megkér-
dezni, megmondta magától is. Azt
hiszem más brigádvezető is eldi-
csekedett volna a holdankénti 274
mázsás átlagterméssel.

— Tavaly is időben földbe ke-
rült a mag, a kapálás is időben
megtörtént, így hát jó termésünk
lett — magyarázza a magas cu-
korrépa termés titkát a brigádve-
zető. A tapasztalatokat pedig
most felhasználják. A munkák
üteme is jó a péterdi határban.
Az asszonyok is kint tevékeny-
kednek már. Zöldséget szednek.
Körülbelül húsz mázsára valót
szedik ki és értékesítik. Megkezd-
ték a burgonyaválogatást is. Csu-
pa elit vetőmagot tárolt a terme-
lőszövetkezet. Most a tavasszal a
lázi termelőszövetkezetnek szállí-
tanak 140 mázsa somogyi sárgát.

*

A ROMÁNDI határban is szor-
goskodnak. Mindjárt a falu végén
gépeket láthat az arrajáró, mű-
trágyát vetnek. Itt is jól halad a
munka. Száz hold burgonya alá
kihordták a szervestrágyát, és
még holdanként három mázsa
műtrágyát is kiszórtak. A bur-
gonyaprizmákról lebontották a
földet, asszonyok ülik körül a ku-
pacokat, burgonyát válogatnak.
Harminckét vagon szállításáról
beszéltek az irodában, hogy any-
nyit szállítanak el más termelő-
szövetkezeteknek. Az ősziek fej-
trágyázása itt is megtörtént. De
az árpavetésből még van vissza.
Ezzel maradtak le a péterdiektől.

A kertészetben is megkezdődött
a munka. 136 ágyást már elvetet-
tek. Gyönyörű szépen fejlődik a
paradicsom és a káposzta palánta.
A kertészetben már folyamatos a
munkalehetőség. Most még a bri-
gád tagjai is gyúzik a munkával,
de ha megkezdődik a palántázás,
kapálás, bizony segítséget kérnek.

Egy kis számítást végeztünk.
Naponta már 130—140-en dolgoz-
nak a határban. De még eloszlik
a munkaerő, nem látni csoportos
munkát, kivéve a burgonya vá-
logatásnál, ahol bizony az asszo-
nyok egyszerre körülfognak egy
hosszú burgonyaprizmát, annyian
vannak. De ennek csak örülhet a
vezetőség. A munkakedv jó Ro-
mándon. A giciek igyekeznek hoz-
záilleszkedni a romándi szoká-
sokhoz. Most már ők is, mint a ro-
mándi Új Élet Termelőszövetke-
zet tagjai dolgoznak.

*

SZOROS A KÜZDELEM a két
szomszédos szövetkezet között.
Mindegyik tagsága szorgalmas, és
hogy tudnak dolgozni, azt már
néhányszor bebizonyították. A
verseny, amely évek óta tart a
két falu között, mindennél jobb
serkentőnek bizonyul.

Józsa Mária

Így igazságos!

Levéllel kezében jön be valaki a tröszt vezetője szobájába Várpalotán.

— Igazgató elvtárs! Dönteni kellene ebben az ügyben — tesszi le az asztalra a papírlapot, közben néhány szóval elmondja, miről van szó. Nyolc hónapja helyeztek át falazáshoz egyik bányától a másikhoz egy vájárt. Már letelt a „kölcsönzés" ideje. A régi üzem követeli vissza a munkást, a most tani munkahelyéről meg nem akarják engedni. A két üzem már hosszabb ideje vitatkozik, hogy kinél maradjon ez a dolgozó. Sehogy sem tudnak megegyezni. Mi az igazgató elvtárs véleménye? Döntsön az ügyben.

Martinkó elvtárs belepillant a levélbe. Kíváncsian várjuk, vajon mit fog mondani, mit jár ! fog határozni, hisz talán még csak nem is látta ezt a dolgozót, akinek sorsáról most „ítélni kezik".

Felnéz, de nem szól. Egy pillanatig gondolkozik. Látszik nem akarja elhamarkodni, hisz nem csupán egy ügydarabot tart a kezében. Ember sorsa felett kell kimondani a szót. A tröszt egész életében csak egy morzsányi ez az ügy, de annak az egy dolgozónak ez most nagyon fontos ügy.

Nem kell sokáig várni, megszólal Martinkó elvtárs:

— Megkérdezték a munkást, hogy mi a véleménye? Hátha jobban szeret az új helyén, vagy inkább visszamenne a régi üzeméhez? Ő mondja meg hol dolgozik szívesebben.

— Döntsön az ember, a vá-

(M-né)

Miért égetik!?

Hiába a megyei tanács vb-nak határozata! A dörgicsei Egyetértés TSZ tagjai úgy égetik el a kukoricaszárat, ahelyett, hogy a rendelkezésben előírtak szerint felhasználnák.

Aranyat érő tanácskozás...

zel a megállapítással fejező-
be a Veszprém megyei KISZ
mellett megalakult „Vegy-
KISZ Védnökség" Operatív
ttság második tanácskozása.
tanácskozáson részt vett
ó *Béla* elvtárs, a megyei
Z bizottság titkára, *Horváth*
os elvtárs, az MSZMP megyei
ri osztály munkatársa. Az ope-
v bizottság tagjai között ott
ilhattuk Pataki elvtársat a
szprém megyei Építőipari Vál-
at igazgatóját, Szabó Gellért
társat a peremartoni gyár
zgatóját. A *Bácskai Béla* elv-
s. a megyei KISZ bizottság if-
munkás felelőse által ismerte-
tett intézkedési tervet olyan vita
bontvette, mely méltó a dicséretre.
ontos irányelvként határozták
eg, hogy a népgazdasági szemlé-
tnek kell érvényesülni az egész
unkában. Csak az elismerés
angján lehet szólni Bagin Endre
lvtárs azon javaslatáról, hogy az
pítők saját ütemterveiket mu-
assák meg a beruházóknak. Így
közösen, egymáson segítve terme-
zetesen a tervfeladatok által
megszabott teendők végrehajtá-
sát esetleg gátló buktatókat köny-
nyebben el lehet kerülni.

Az egymáson való segíteni aka-
rás szép példáját mutatta Szabó
Gellért elvtársnak az a felajánlása, hogy az *építőipari vállalat építésvezetőségein dolgozók szociális problémáinak megoldásából ők is, mint beruházók részt kívánnak vállalni.* Sok szó esett a szakkáder-utánpótlásról, melyről egyhangúlag megállapította a bizottság, hogy még mindig nem kielégítő ütemben történik. A tanácskozás egyben az eddigi eredményeket summázva megállapította, hogy *a vállalatok vezetői még nem teljesen ismerték fel azokat a lehetőségeket, melyeket a „vegyipari KISZ védnökség" magában rejt.* Kétségkívül ez abból a rossz szemléletből indul ki, mely lebecsüli a KISZ-szervezetek segítő készségét. Egyes gazdaságvezetők úgy vélik, hogy a KISZ-szervezetek az üzemen belül csak arra jók, hogy vasat gyűjtsenek, vagy műhelyt takarítsanak. Pedig sok jó példa mutatja a KISZ-szervezetek jelentőségét. *Itt az értekezleten is dicséret hangzott el. Megdicsérték a Füzfői Nitrokémia Vállalat Magyar László KISZ szervezetének tagjait, akik társadalmi munkában segítettek egy berendezés beállításával a termelést megindítani.*

Az egymást követő hozzászólásokból kihangsúlyozódott, nemcsak a beruházási tervek fontosak, hanem az azokat végrehajtó ember. Különösen az építőipari törzsgárda kialakításában és nevelésében számítanak sokat a szakszervezetek és KISZ bizottságok segítségére. A tanácskozáson kialakult légkör biztosítéka e fontos feladatok végrehajtásának.

Lányok, asszonyok a pápai Elekthermaxnál

Gyakran hallani olyan megjegyzést egy-egy munkáról, hogy „női kéznek való". A pápai Elekthermax-ban sok ilyen női kéznek való munka akad, s hozzátehetjük, hogy ezek között feltűnően kevés a hibás, vagy selejtes munka.

A vasaló és rezsó részlegnél szinte kivétel nélkül nők dolgoznak, s ez a részleg az üzem egyik büszkesége.

Fekete Ottilia

Talán nem túlzás, ha azt állítjuk róla, hogy üzemrészlegében a türelmesség és emberség egyik mintaképe. 34 fiatal, 15—18 éves lány és fiú dolgozik beosztottjaként 6 órás műszakban

Szinte percenként szólítják, tanácsot, segítséget kérnek tőle. Ottilia mindig mosolygós, segíteni kész.

— Van olyan tanítványom is — meséli kipirult arccal —, aki már most megállná a helyét a nyolcórások között is, de nem engedhetjük oda, mert még túl fiatal.

— Magánélete?

— Nehéz volna határvonalat húzni, hogy tulajdonképpen hol is kezdődik a magánéletem. Munka után legkedvesebb szórakozásom a kézilabdázás, ahol együtt vagyok munkatársaimmal. 1951 óta KISZ tag vagyok. Nemrég a pártvezetőségbe is beválasztottak, s egyik pártmegbízatásom a fiatalok szakmai és erkölcsi nevelése. Szakszervezeti bizalmi is vagyok, s így egyes társadalmi rendezvényekből is kiveszem a részem.

Fiatal, s mégis annyi jelentős állomása volt már életének. Hét évig dajka volt a szentgotthárdi óvodában. Később az Elekthermaxnál megkapta a sztahanovista oklevelet, a „szakma kiváló dolgozója" oklevelet és jelvényt. És milyen felejthetetlen a kéthetes romániai jutalomüdülés.

És még valami: a műhely falán egy kis polcon nylon tokkal védett vörös zászló áll, melyre selyemmel ezt írták: „Elekthermax Vállalat szocialista munkabrigádja, 1960."

— Ebből egy kis darab az enyém is — mondja jogos büszkeséggel, miközben búcsúzik tőlünk, mert várják a fiatalok.

Spekhardt Lászlóné

A rezsók és villanyvasalók minőségi ellenőre. 16 éves korában került az üzemhez, mint vasaló- és fűzőlap szerelő. 1950-ben került az ifjúsági mozgalomba. Szereti a fiatalokat, szívesen segít problémáik megoldásában. Szinte nem is tudja az ember, hogyan tudja teljesíteni sokirányú megbízását, amellett, hogy odahaza várja a második műszak, és kétéves aranyos kislánya. Talán éppen azért biznak benne úgy a dolgozók, mert nagyon lelkiismeretes. Üzemi tanácstag, párt- és szakszervezeti bizalmi.

Érzi, hogy érdemes dolgoznia, nemcsak magáért, hanem a többiekért is. Neki is van még lakásgondja, problémája, mégis telje van lelkesedéssel, és végtelenül tud bízni a jövőben, s elsősorban akitől a jövő függ: az emberekben. Napi 1600 villanyvasaló minőségét ellenőrzi, ha rezsót gyártanak, 1000 darab a „normája".

— S az otthoni gondok?

— Nem sok maradt belőlük — mondja elégedetten —, kislányom bölcsődébe jár, s csak este van velünk. Ami pedig a háztartást illeti, azoknak csak a fele az enyém. Férjem mindenben segít, s így magára vállalja a háztartási gondok felét.

— Ilyen sokirányú munka mellett vannak-e tervei, elgondolásai az üzemben?

— Jut erre is idő, mert állandóan az emberek között vagyok, s így egyek, közösek a benti problémáink. A közeli napokban újjá szeretnék szervezni egy felosztott szocialista címért küzdő brigádot.

Meilinger Mária

Gyors mozgású, élénk tekintetű, barnahajú lány. Az üzem egyik legjobb sportolója, az NB. II.-es kézilabda csapat egyik erőssége. Az üzemben nemcsak erről ismerik őt. Az Elekthermax II.-es telepén, ahol mint „Nowa" tűzhely szerelő dolgozik — a napokban terjesztették fel jó munkájáért pénzjutalomra. Tervét rendszeresen túlteljesíti, s emellett minőségi munkát végez.

1951 óta vesz részt az ifjúsági mozgalomban. Szülei távol élnek, s csak ritkán látogathatja meg őket, fizetése felét azonban rendszeresen hazaküldi. Legkedvesebb szórakozása a sport, a könyv, rádió és film. „Otthonában" előkerül a kézimunka is, mert hát a stafirungra is gondolni kell.

— Tervei?

— Nyáron folytatni akarom kereskedelmi tanulmányaimat, ezenkívül gyors- és gépírásból is szeretnék vizsgázni. Nyárra kerékpárt is szeretnék vásárolni, és barátnőimmel körülkerékpározni a Balatont. Persze emellett egy titkos vágyam is van: a brigádban kollektíven lottózunk, s ha egyszer... de erről ne írjon még.

— Jó. Megígértem, hogy nem írok, de reméljük, talán még erre is sor kerül, ha kollektíven eltaláljuk a bűvös öt számjegyet.

Horváth Juliska

Ő már búcsúzóban van az üzemtől. Egykor sötétbarna haját itt az üzem falai között lepte be a dér, s harminchárom évi becsületes munkája befejezéseként utolsó hónapját tölti az üzemben.

Itt kezdte a munkát, ebben a gyárban, ebben az épületben, 1922-ben. Akkor még dohánygyár volt a mostani Elekthermax. Horváth Juliska cigarettákat, szivarokat készített. 1924-ben munkahiány miatt elbocsájtották mindazokat, akiknek két éve nem volt ledolgozva. Neki egy hónapja hiányzott a két évből, s így ő sem volt kivétel. Két és fél évig takarítani járt úri házakhoz, hogy néhány krajcárral szülleit segíteni tudja. 1927-ben visszavették a dohánygyárba. Hiába dolgozott akármilyen jól, fizetésén nem látszott meg a szorgalom.

1945 értelmet adott életének. A munkája után egyre inkább kijáró megbecsülés, célt adott életének. Amióta az Elekthermax dolgozója, többször kapott pénzjutalmat, kétszer volt két-kéthetes ingyenes szakszervezeti üdülésen.

A napokban röpgyűlést tartottak az üzemrész dolgozói, amelyen egyhangúlag javasolták Horváth Juliskának a „kiváló dolgozó" oklevelet.

Mi pedig búcsúzunk tőle, s kívánjuk, hogy egészségben, pihenéssel töltse nyugdíjas éveit.

*

Csupán néhány név, néhány pillanat, lányok, asszonyok mai megváltozott életéből. Néhányan azok közül, akik ezrekkel és milliókkal együtt építik, formálják egyre szépülő jövőnket.

Szabó Ferenc